

2020

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

İÇİNDEKİLER

1. DÜZCE HAKKINDA	4
1.1 TARİHÇE.....	4
1.2 NÜFUS YAPISI.....	5
1.3 COĞRAFİ YAPI	6
1.4 SANAYİ	9
1.4.1 SANAYİNİN GELİŞİMİ	9
1.5 TARIM.....	11
1.6 TURİZM.....	13
1.6.1 ANTİK ŞEHİR: PRUSIAS AD HYPIUM (KONURALP).....	13
1.6.2 ANTİK TİYATRO(40 BASAMAKLAR)	14
1.6.3 MERMER KÖPRÜ	14
1.6.4 MOZAIKLER.....	15
1.6.5 SURLAR	15
1.6.6 SU KEMERLERİ	15
1.6.7 HEYKELLER.....	16
1.6.8 MEZAR STELLERİ VE HEYKEL KAİDELERİ.....	16
1.6.9 ŞELELELER.....	17
1.6.10 GÖLLER	17
1.6.11 KAPLICALAR	18
1.7 EĞİTİM.....	18
1.8 ULAŞIM.....	20
1.9 TR42DÜZEY 2 BÖLGESİ DÜZCE İLİ İÇİN DOĞU MARMARAKALKINMA AJANSI BÖLGESEL ANALİZİ ..	22
1.9.1 Düzce Merkez	22
1.9.2 Akçakoca.....	23
1.9.3 Kaynaşlı.....	23
1.9.4 Gölyaka.....	23
1.9.5 Cumayeri	23
1.9.6 Yiğilca.....	23
1.9.7 Çilimli.....	23
1.9.8 Gümüşova.....	24
1.10 DÜZCE'DE EKONOMİK GÖRÜNÜM.....	24
1.11 DÜZCE'DE SANAYİYE BAKIŞ	24
1.12 DÜZCE'DE EKONOMİK ALANDAKİ OLUMLU-OLUMSUZ DURUMLAR.....	25

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1 1928 Yılı Düzce'de Belediye Parkı	5
Şekil 2 Akçakoca'dan bir görünüş.....	16

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1.Yıllara göre Düzce Nüfusu	5
---	---

1. DÜZCE HAKKINDA

1.1 TARİHÇE

MÖ I. binde Batı Karadeniz’de bulunan koloni kentlerden biri Diospolis (Akçakoca), bir diğeri Hypios Nehri (Melen) yakınlarında bulunan ikinci bir kent Hypia’dır.

Düzce ilinin de içinde bulunduğu bölge Herodot, Xenophon ve Strabon gibi Antik Çağ yazarlarına göre MÖ 1200-700 yılları arasında Trakyalı halkların yurdu olarak bilinmektedir. MÖ 6.yy. da Pers hükümdarı Darius tarafından Paflagonya, Frigya, Mariandinler ve Suriye ile birlikte Düzce’nin de içinde bulunduğu bölge 3. Satraplık Bölgesi haline getirilmiştir. Makedon Kralı Büyük İskender tarafından MÖ 334 yılından sonra imparatorluğun sınırları içine alınan bölge, Kralın MÖ 323’te Babil’de ölümü üzerine imparatorluğun generalleri arasında bölünmesi sonucunda da Bithynia Krallığı’na dahil edilmiştir.

Bithynia, Anadolu’nun kuzeybatısında bugünkü Kocaeli Yarımadası’nın yer aldığı Antik bir bölgedir. Kuzeyinde Karadeniz, Doğuda Filyos Nehri (Billaios), batı ve güneybatıda Antik Phrygia Epictetus ile çevrilidir. Bölgede bugün Kocaeli, İzmit, Yalova, Bursa, Bilecik, Sakarya, Düzce, Bolu ve Zonguldak illeri yer alır. Khalkedon (Kadıköy), Nikomedia (İzmit), Astakos (Başiskele), Kios-Prusias ad Mare (Gemlik), Apameia/Myrleia (Mudanya), Prusa ad Olympium (Bursa), Nikaia (İzmit), Bithynion-Claudupolis (Bolu), Herakleia (KDZ Ereğli), Otröia (Yenişehir), Modrene (Mudurnu), Malagina (Mekece), Agrilion (Bilecik), Kabaia (Geyve), Thynias-Apollonia (Kefken Adası), Dia-Diospolis (Akçakoca) ve Prusias ad Hypium (Konuralp) Antik kentleri bulunmaktadır. Düzce il sınırları içerisinde yer alan Prusias ad Hypium ve Diapolis Antik kentlerinde Helenistik ve Roma Dönemlerinin derin izlerini taşıyan arkeolojik veriler bulunmaktadır. Bu kentlerden biri olan Dia-Diapolis, MÖ I.binde Karadeniz sahillerinde oluşturulan koloni kentlerden biridir.

Kentle ilgili olarak Yrd. Doç. Dr. Zeynel ÖZLÜ, XVIIIIX yüzyıllarda Karadeniz’de “Bir Kıyı Kenti Akçakoca” kitabının 31. ve 32. sayfalarında “Bithynialılar, Romalılar Döneminde Dia veya Diapolis olarak tanınan Akçakoca’nın hangi ilk çağ yerleşim bölgesinde ve ne zaman kurulduğu kesin olarak bilinmemektedir. Bölgenin XIII. Yüzyılda Cenevizlilerin eline geçtiği sanılmaktadır.”

Hamdi BİNGÖREN, Müstakil Bolu Sancağı Salnamesi sayfa 214’te “Nahiye merkezinde kitaphane yoktur. Asar-ı Attika’dan üç hamam ile Cenevizliler tarafından kalmış olduğu anlaşılan sahili bahirde mürtefi bir hisar vardır.” Evliya ÇELEBİ, Seyahatname cilt: 2, sayfa 443’te “Çarşı içinde kiremitli ve emsalsiz bir mescidi vardır. Başka mescitleri ve kırk adet dükkanı vardır. Deniz kıyısında yetmiş adet mahzenleri vardır ki hepsi kereste ve çam tahtaları ile doludur.’

Bir diğerkent Prusias ad Hypium, MÖ I.bindeHypios nehir kenarında bir tepe üzerinde kurulan kent Nehirden dolayı Hypia, sonraki dönemlerde Kieros olarak anıldığı bilinmektedir. Antik Çağ yazarlarından Memnon’a göre Bithynia Kralı I.Prusias’ın (MÖ 237-192) Kioros kentini zapt ederek Herakleialılar’dan aldığını ve kentin adını PrusiasProsHypios olarak değiştirildiğinden söz etmektedir. Roma Dönemi’nde Latin Kültürünün etkisinde kalarak Prusias ad Hypium adını alan kent, yoğun imar faaliyetleri neticesinde kent merkezinde sosyal yapılar oluşturulmuş ve sanat eserleri ile süslenmiştir. Atlı Kapı, Surlar, Su Kemerleri, Roma Köprüsü, Tiyatro, Helenistik ve Roma Dönemin’den kalmış önemli kültür varlıklarıdır.

Bölgede MÖ 297’de I. Zipöites tarafından kurulan Bithynia Krallığı son kral IV. Nicomedes’in vasiyeti üzerine MÖ 74 yılında Roma İmparatorluğu’na devredilmiştir. Roma İmparatorluğu’nun MS 395’te ikiye bölünmesiyle bölge Doğu Roma İmparatorluğu sınırları içerisinde kalmıştır. Helenistik ve Roma Dönemi’nde refah içinde yaşamış bölge Doğu Roma İmparatorluğu Döneminde durgun bir döneme girerek varlığını sürdürmüştür. İlimizde bulunan iki Antik kentten günümüze Doğu Roma İmparatorluğu Dönemi’nden Ceneviz Kalesi dışında önemli kültürel varlıklar ulaşmamıştır.

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

Osmanlı İmparatorluğu Dönemi'nde Orhan Gazi'nin komutanlarından Akçakoca Bey tarafından 1319 yılında Akçakoca, 1323 yılında Konuralp Bey tarafından Konuralp İslam coğrafyasına katılmıştır. Fetih yapan beylerin adıyla anılan kentlerin giderek artan bir öneme haiz olduğu, yönetsel alanda değişiklikler geçirdiği Yrd. Doç. Dr. Zeynel ÖZLÜ'nün "Batı Karadeniz'de Antik Bir Kent" adlı kitabının 23. Sayfasında söz edilmektedir.

Şekil 1 1928 Yılı Düzce'de Belediye Parkı

Konuralp, 31 Mart 2014 tarihi itibarıyla tüzel kişiliği kaldırılarak Düzce Merkez ilçesinin mahallerine dönüştürülmüştür. 1981 yılında belediye olan Düzce ise 9 Aralık 1999 tarihinde ülkemizin 81. İli olmuştur.

(<http://www.duzce.gov.tr/tarihce>)

1.2 NÜFUS YAPISI

Düzce nüfusu 2018 yılına göre **387.844**'dir. Bu nüfus, **194.051** erkek ve **193.793** kadından oluşmaktadır. Yüzde olarak ise: **%50,03** erkek, **%49,97** kadındır.

Tablo 1.Yıllara göre Düzce Nüfusu

Yıl	Düzce Nüfusu	Erkek Nüfusu	Kadın Nüfusu
2018	387.844	194.051	193.793
2017	377.610	188.855	188.755
2016	370.371	185.775	184.596
2015	360.388	181.197	179.191
2014	355.549	178.342	177.207
2013	351.509	176.071	175.438

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

2012	346.493	173.226	173.267
2011	342.146	170.306	171.840
2010	338.188	168.075	170.113
2009	335.156	167.696	167.460
2008	328.611	163.656	164.955
2007	323.328	160.823	162.505

(<https://www.nufusu.com/il/duzce-nufusu>)

1.3 COĞRAFİ YAPI

Düzce il merkezi 39051 dakika kuzey enlemi ile 31008 dakika Doğu boylamında yer alır. Türkiye'nin illeri arasındaki yeri, Bolu ili topraklarının batı ve kuzeyinde Sakarya ilinin doğusunda ve Zonguldak ilinin güneybatısında yer alır. Kuzeyinde Karadeniz ile sınırdır. Diğer illerle sınırlarını tabii sınırlar oluşturur. Bu sınırlar kuzeybatıda Sakarya ile Melen Çayı, batı ve güneyde dağların üst kısımları oluşturur. Deniz seviyesinden yüksekliği 160 metre kadardır. Güneydeki bu dağlar, batıdan doğuya Keremali, Elmacık, Güney Bolu ve Sünnice dağlarıdır.

Yollara göre doğu-batı yönünde uzanan D-100 karayolu ile TEM otobanı üzerinde yer alır. Bu yollar il merkezinden geçer. Bu konumu ile Avrupa-Asya arasında transit yol üzerindedir. D-100 karayolu il merkezinden ayrılarak Akçakoca ilçesi üzerinden Zonguldak iline bağlanır. Düzce bu konumu ile yol kavşağı şehridir. Düzce'nin kuzeyinde Akçakoca, kuzeydoğusunda Yığılca, kuzeybatısında Çilimli ve Cumayeri, batısında Gümüşova ile güneydoğusunda Gölyaka ilçeleri yer alır.

Karadeniz Bölgesinin yer şekillerinin özelliklerini yansıtır. Dağlar Karadeniz kıyısına paralel olarak sıralar halinde uzanır. Bu yüzden kıyıda doğal limanlar oluşmamıştır. Kıyıda yer yer falezler ve aralarında genişçe plajlar yer alır. Shef (Kıta sahanlığı) sahası dardır. Dağların, I. Jeolojik (paleozoik) zamanda oluşmuş arazi üzerinde II. Jeolojik (Mezozoik) zamanda biriken tortulların III. Jeolojik (Tersiyer) dönem başlarında, Alp - Himalaya kıvrımları oluşurken ortaya çıkmıştır. Zamanın ortalarındaki aşınmadan sonra bütün halinde tekrar yükselmiştir. Bu yükselme esnasında Kuzey Anadolu Fay Hattı oluşmuştur. Bu hat Düzce ovasının güneyinden geçmektedir. Dağların yükseltisi doğudan batıya ve iç kısımdan Karadeniz kıyısına doğru azalmaktadır. Kıyı gerisindeki yer şekilleri plato görünümündedir. Kıyı gerisindeki dağların yükseltisi 2000 m'yi geçmemektedir. Kaplandede dağı 1160 m'dir. Dağların kıyıdan iç kısımlara doğru yükseltisinin artması, kıyı ile iç kısımlar arasında yıl içinde sıcaklık farklarının fazla olmamasına ve yağış miktarının da buralarda yeterli olmasına etkisi olur.

İç kısımda yer alan Düzce ovası dört tarafı dağlarla çevrilidir. Bu dağlar ovanın kuzeyinde ve güneyinde fazla arızalı sayılmayan sıralar halinde uzanırlar. Ovanın doğu ve batısında birbirlerine yaklaşırlar. Ovanın kuzeyini Kaplandede dağları ile uzantısını Orhan dağları oluşturur. Güneyindeki sırayı, Keremali, Elmacık, Güney Bolu ve Sünnice dağları oluşturur. Ovanın önemli çıkış kapıları (geçitleri) Karadeniz'e Melen vadisi (Dokuz- Esmahanım) boğazı ile Sarıbayır (Şifalı Su) geçididir. Bu geçitle Zonguldak iline ulaşılır. Batıda Nüfren boğazı ile Aksu vadisi geçidi; güneyde Uğur dere (Derdin) geçididir. Düzce ovasının kabaca güneybatı tarafında Efteni Gölü yer alır. Alanı giderek daralmakta olan bu gölde alan daralmasını önleme çalışmaları sürdürülmektedir. Gölün alanı 1976 yılı öncesinde 580 hektar iken 1950'li yıllarda başlayan kurutma çalışmaları sonucu 25 hektara kadar düşmüştür. Göl seviyesinin yükseltisi 118 metredir. Diğer gölleri; Kaynaşlı ilçe sınırları içinde çok küçük göllerdir. Bunlar: Kurugöl, Bıçkıyanı köyünde Topuk gölü, Sarıçökek köyü sınırlarında Islakgöl, Yaylagöl dür. En önemli akarsuyu Melen çayıdır. Melen çayı Yığılca ilçe

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

sınırları içinden doğar güneyden Efteni gölüne dökülen Uğur suyunu, Sığırılık, Samandere ve Torkul, doğudan Asar deresini, batıdan da Adapazarı Akyazı yönünden gelen Aksu deresini alır. Efteni gölünden çıkarak kuzeye yönelir.

Akçakoca Melenagzı köyünden denize dökülür. Bu akarsu üzerinde Düzce-Yığılca arasına Hasanlar Barajı kurulmuştur. Bu baraj sulama amaçlı yapılmış olup sonradan hidroelektrik üretimine geçilmiştir. Diğer akarsuları dere şeklindedir ve sık bir ağ oluştururlar. Hepsi Karadeniz'e sularını boşaltır. Kış ve ilkbahar aylarında bol su geçirirler. Bu akarsulardan önemli olanlar; Deredibi, Değirmendere ve Küpler dereleridir. Akçakoca sınırlarında Gümüşova'da Handere ve Kuzderelerin birleşmesi ile Delice suyu oluşur. Bu dere de Melen çayı ile birleşir.

Karadeniz Bölgesinin sınırları içinde kaldığından genel özellikleri ile Karadeniz ikliminin etkileri görülür. Ancak Karadeniz ikliminin yanı sıra Akdeniz ve Karasal iklimleri arası geçiş özelliği gösterir. İklimi çeşitli etkenlerin sonucunda şekillenir. Enlemin etkisinden dolayı sıcaklık güneyde yer alan illere göre düşük olur. Deniz kıyısında yer alan Akçakoca'ya göre Düzce ve diğer ilçeleri yaz aylarında daha sıcak, kış aylarında biraz daha soğuk olur. Ancak dağların yükseltisi kıyıdan içlere doğru arttığından az da olsa ancak dağların yükseltisi kıyıdan içlere doğru arttığından az da olsa denizin yağış arttırıcı ıslanlaştırıcı etkisi iç kısımlarda da hissedilir. Hava kütleleri ve basınç merkezlerinin etkileri görülür. Bazı zaman kuzey kutupta oluşan soğuk hava (arktik); bazen de güneyde tropikal havanın etkisinde kalarak zamansız soğukların ya da sıcakların oluşmasına neden olmaktadır. Hava basıncından orta Avrupa basıncından hareket eden hava balkanlar üzerinden gelerek kış aylarında havayı soğutup, kar yağışına neden olur. Cephe yağışlarını oluşturur. Orta Avrupa yüksek basıncı oluşmadığı zamanlar Karadeniz'in kuzeyine İzlanda alçak basıncı gelir. Bu durumda güneyden gelen tropikal hava basıncı oluşur. O zamanlar kışlar oldukça sıcak geçer. Yaz aylarında Azor yüksek basıncından Basra alçak basıncına doğru oluşan hava akımı da kuzey batıdan gelerek havanın serinlemesine, yamaç yağışlarının oluşmasına etki eder. Kuzey yönlü bu tip hava akımları Karadeniz üzerinden geldiğinden yağış ve nem getirirler.

Kıyıya paralel uzanan dağların alçaldığı yerlerde delk'in etkisinden dolayı rüzgar yön kazanır. Melen Boğazında ve Nüfren Boğazından Düzce'ye doğru kuzey batı yönlü rüzgarların oluşması gibi. Düzce etrafının dağlarla çevrili olması rüzgar hızlarının azalmasına ve kış aylarında sis oluşmasına ve geç dağılmasında etkisi olur. Oluşan sisler daha sık sıcaklık terselmesidir. Akçakoca kıyılarında deniz buğusu sisleri ilkbaharda oluşur.

Aylara Göre Hakim Rüzgar Yönleri

- Mayıs: Kuzeybatı / Karayel
- Nisan-Haziran-Eylül-Kasım: Kuzeydoğu / Poyraz
- Ocak-Mart-Ekim-Aralık: Güneydoğu / Lodos
- Şubat: Güneydoğu

Bu etkenler sonucu oluşan iklim özellikleri şu şekilde tanımlanır ve özellik kazanır. Yazları sıcak, kışları ılık, her mevsim yağışlıdır; en çok yağış sonbahar ve kış aylarındadır. Yaz aylarında iki ay kadar kuraklık hissedilir.

Düzce ovasının hemen tümünde I. sınıf alüvyal toprak bulunmaktadır. Alüvyal topraklar, yüzey sularının tabanlarında ya da etki alanında akarsular tarafından taşınarak yığılmış bulunan genç sedimentler üzerinde yer alan düz, düze yakın eğimli, (A) C profilli, azonal topraklardır. Çeşitli zamanlarda gelen sedimantasyonun şiddetine göre toprak profili genellikle tabakalıdır. Üst toprağın alt toprağa geçişi belirsizdir. Üzerinde uzun yıllar geçen yerlerde hafif kireç yıkanmaları vardır. Ayrıca yer yer bulunan hidromorfikalüvyal araziler, sürekli su tutan, su sızan ya da fazla su aldıklarından uzun süre bataklık kalabilen

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

yerler vardır. Düzce kent yerleşiminin üzerinde bulunduğu alüvyal topraklar çevresinde kolivyal ve kalkersiz kahverengi orman toprakları yer almaktadır. Kolivyal topraklar, yüzeysel akımla ya da yan derelerin kısa mesafelerde taşıyarak eğimin azaldığı yerlerde depo ettiği, meteryallardan oluşan (A) C profilli topraklardır. %2'den fazla eğimli düzgün topografyalı arazilerde bulunmaktadır. Kalkersiz Kahverengi Topraklarda (A) C profillidir. İyi oluşmamış gözenekli yapısı olan A horizonundaki organik madde genellikle asit karakterlidir ve mineral kısımdan ayrı ya da çok az karışmış durumdadır. Ilıman ve yağışlı iklimde bulunan yaprağını döken orman altısında oluşmaktadır. Yöredeki çukur alanlarda oluşan, eğimi az, derin alüvyal topraklardır. Bu tür topraklar Düzce ovasında geniş alanlar kaplar. Ova eğimsiz ve %75 oranında tarıma elverişli niteliktedir. Alüvyal topraklar genellikle, kumlu killi topraklar grubuna girer. Kum oranı %50 dolayında olan, organik madde ve karbonat bakımından zengin bulunan alanlar, daha nitelikli olduklarından pancar tohumu, patates tohumu, patates, sebze ve meyve üretimine; organik madde ve karbonat yönünden daha az zengin olan kesimler ise, tahıl üretimine elverişlidir.

Karadeniz bitki örtüsü zenginliğini kent çevresindeki doğala yakın alanlarda gözlemek mümkündür. Ancak yerleşimlerin gelişmesi ile hızlı değişimler oluşmaktadır. Eurosibirian bitki örtüsü yanısıra iklim özelliklerinin daha uygun olması nedeniyle Submediterranean bitki örtüsüne de rastlanmaktadır. Sahildeki makiliklerin dağlık alanlardaki orman örtüsüne geçişini sağlayan Düzce ovasında, kültür bitkileri yetiştiriciliği ile değişim görülmektedir. Verimli tarım topraklarının yer aldığı bir çöküntü ovası olarak ekolojisine uygun her tür tarım yapılabilir. Endüstri bitkileri ve özellikle tütün için uygundur. Doğal bitki örtüsü, alan kullanımlardaki çeşitlilik nedeniyle değişime uğramaktadır. Çevredeki zengin orman örtüsü (Kayın, Köknar, Meşe, Gürgen, Kestane, Ihlamur vb.) altında zengin alt örtü yer almaktadır. Düzce ve çevresinde av hayvanlarının pek çoğu yaşam ortamı bulmaktadır. Ancak bunlardan bazılarının çeşitli nedenlerle sayıları azalmış ya da yok olmuşlardır. Düzce'nin büyük bir bölümü av yasağı sınırları içerisindedir (ANONY-Maus, 1987). Yöre avcılarının belirlediklerine göre; ağaç sansarı, gelincik, tilki, kurt, çakal, porsuk, geyik, karaca, ayı, tavşan, su samuru ve çeşitli kuş türleri bulunmaktadır. Kuş türleri çoğunlukla Efteni Gölü Yaban Hayatı Koruma Alanında konakçı ya da göçmen olarak yaşamlarını sürdürmektedir.

Büyük Melen: Efteni Gölü'nün kuzeybatısından çıkan akarsu, gölün sularını Karadeniz'e boşaltır. En yüksek akımı $170 \text{ m}^3/\text{sn}$ (nisan), en az akım $8 \text{ m}^3/\text{sn}$ (ağustos)'dir.

Küçük Melen: Baba Dağı eteklerinden doğup, Yığılca ilçesinin eteklerinden geçerek sularını Hasanlar Barajına döker. Barajı oluşturan en önemli akarsu olan Küçük Melen'de en yüksek akım $230 \text{ m}^3/\text{sn}$ (nisan), en düşük akım $2,3 \text{ m}^3/\text{sn}$ (ağustos) dir. Beslenme alanı 250 km^2 'dir.

Aksu: Düzce'nin güneyindeki dağlardan çıkar, belirli bir kaynağı yoktur. Önce, batıya doğru akar, sonra doğuya kıvrılarak Efteni Gölü'ne dökülür. En yüksek akım $175 \text{ m}^3/\text{sn}$ (haziran), en düşük akım ise $0,95 \text{ m}^3/\text{sn}$ (ocak) dir. Beslenme alanı 281 km^2 'dir.

Asar Suyu: Bolu Dağları'nın kuzey batısından doğar, yan dereler ve küçük kaynaklarla beslenerek Düzce İli'nin güneyinden geçer, Küçük Melen'e karışıp Efteni Gölü'ne dökülür. Doğu-batı doğrultusunda akan Asar Suyu'nun en yüksek akımı ise $130 \text{ m}^3/\text{sn}$ (mart), en düşük akımı ise $0,35 \text{ m}^3/\text{sn}$ (eylül)'dir. Beslenme alanı 180 km^2 'dir.

Uğur Suyu: Keremali Dağları'nda doğar. Belirli bir kaynağı yoktur. Yan dereler ve akarsu selciklerini toplayan Uğur Suyu, doğu-batı doğrultusunda ilerler, Asar Suyu'nun güneyinde ona paralel olarak akar ve Efteni Gölü'ne dökülür. En yüksek akım haziran, en az akım ekim ayındadır. Beslenme alanı 285 km^2 'dir.

Efteni Gölü: Düzce'nin 14 km güneybatısında Hamamüstü Köyü çevresindedir. Denizden yüksekliği 118 metredir. Doğudan Küçük Melen ve Uğur Suyu ile güneyden Aksu, Beyköy, Kürtler, Hamamüstü, Kalyoncu

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

ve Yeniköy Dereleri ile beslenir. Alanı sular çekildiği zaman 5 km²'ye düştüğü gibi taşkınlar zamanında da 25 km²'ye kadar ulaşmaktadır. En derin yeri 8 metredir. Gölde DSİ tarafından kurutma çalışmaları yapılmaktadır.

Hasanlar Barajı: Düzce Ovası'nı sulamak amacıyla Küçük Melen suyu üzerinde kurulmuştur. Baraj gölü, Düzce içindeki göllerin en büyüğüdür. Su seviyesi en büyük olduğu zaman alanı 42,5 km²'ye ulaşır.

Düzce dolaylarında linyit rezervleri saptanmıştır. Maden Tetkik Arama Enstitüsünce yapılan araştırmalarda Düzce'de kaplıca suyu ve maden suyu vardır.

Ülkemizin ve hatta dünyanın en güzel ormanları Bolu Dağları üzerinde bulunmaktadır. Bolu Dağları'ndaki ormanlar özellikle büyük kentlerde yaşayan insanlar için bir dinlenme ve eğlenme yeri olmaktadır. Düzce'nin %47.95'i, Gümüşova'nın %56.13'ü, Gölyaka'nın % 65.99'u, Çilimli'nin %17.59'u Cumayeri'nin %43.05'i orman ve fundalık alanıdır.

Bölgede bulunan ormanların sorunları, köylünün sosyo-ekonomik yapısından kaynaklanan yerleşim ve tarım için yapılan açmalar ile kaçak orman ürünleri ticareti, böcek zararlıları ve dikkatsizlik sonucu çıkan yangınlar oluşmaktadır. Özellikle dağlık kesimlere yerleşen aileler fındık bahçesi kurmak için bilinçsizce yaptıkları açmalar sonunda fındık bitkisinin toprağı tutmaması nedeniyle erozyonu artırmaktadır. 12 Temmuz - 25 Temmuz 1995, 16 Haziran 1997, Mayıs 1998 tarihlerinde Kaynaşlı, DarıyeriHasanbey ve Düzce'de meydana gele seller bölgede büyük hasar yaratmış ve maddi kayıplara neden olmuştur. Bölgemiz ormanlarında özellikle karaçam, sarıçam, köknar, kayın, meşe ve diğer yapraklılar şeklinde orman ağaçları bulunmaktadır. Muncurlu bölgesindeki meşe ormanları bölge için olduğu kadar Türkiye için de tip itibarı ile korunma zorunluluğu vardır. Samandere Şelalesi tabiat anıtı olağanüstü güzellikleri, insanı ürperten seve düşüşü ile mutlaka koruması gereken bir doğa harikasıdır. Efteni Gölü yaban hayatı koruma alanı olarak tescil edilmiş yaklaşık 150 civarında kuş türünü barındıran önemli bir sulak alanıdır.

Gölyaka İlçesi'nde orman içi dinlenme yeri olarak tescil edilen, çevresi düzenlenen Güzeldere Şelalesi mutlaka görülmesi gereken tabiat harikalarındandır. Kocayayla, Torkul Yaylası, Odayeri Yaylası, Kardüz Yaylası ve pek çok yayla ormanlarımız içerisinde de yer almakta ve önemli bir turizm pazarı oluşturacak potansiyele sahiptir.

(<http://www.duzce.bel.tr/detay.asp?id=2152>)

1.4 SANAYİ

1.4.1 SANAYİNİN GELİŞİMİ

İl genelinde 549 anonim şirket, 1.927 limitet şirket, 7 kollektif şirket, 1 adi komandit şirket, 141 kooperatif ve 1.071 hakiki şahıs ve 8 müessese faaliyet göstermektedir. Özel ve resmi olarak 41 adet banka şubesi Düzce'de hizmet vermektedir.

Düzce, özellikle 06.02.2004 tarihli ve 25365 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5084 sayılı “Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” ile batıda bulunan coğrafi konumunun verdiği büyük avantaj ile yatırımcılar için bir cazibe merkezi haline gelmiştir.

Ayrıca, 19.06.2012 tarihli ve 28328 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar” ile 4. Bölge avantajlarından faydalanan ilimiz, daha önceki teşvik yasasında da olduğu gibi gözde bir yatırım yeri olma konumunu muhafaza etmeye devam etmektedir.

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

İlimizde sayısal olarak en fazla tesise sahip ve istihdam sağlayan sektörler; tekstil sanayi, metal-makine sanayi, gıda sanayi, orman sanayi, mobilya sanayi, kauçuk-lastik-plastik sanayi, maden sanayi, inşaat sanayi, otomotiv sanayi ve kimya ilaç sanayisidir. Bu imalat sanayi sektörleri başta olmak üzere, imalat sanayinde çalışanların sayısı yaklaşık 31.000 kişidir.

I.OSB: 1996 yılında 174 hektar alan üzerine yapımına başlanan I.OSB 2005 yılında tamamlanmış olup, 60 sanayi parseli 59 firmaya tahsis edilmiştir. Halen 47 sanayi kuruluşu üretim faaliyetlerini sürdürmekte, 10 tesis üretimine ara vermiş, 2 parsel proje safhasında, 1 adet parsel boştur. Üretimde olan 47 tesiste 4.879 kişi istihdam edilmekte, firmaların tamamı faaliyete geçtiğinde yaklaşık olarak 7.500-8.000 kişiye istihdam sağlanması beklenmektedir.

II.OSB: 2005 yılında 81 hektar alan üzerinde yapımına başlanan II. OSB 2008 yılında tamamlanmış olup, 11 sanayi parseli 11 yatırımcıya tahsis edilmiştir. 7 tesis üretime devam etmekte olup, 4 tesis üretime ara vermiştir. Üretimde olan 7 tesiste 850 kişi istihdam edilmektedir.

ÇİLİMLİ OSB: Çilimli ilçesi sınırlarında yer alan ve 93 hektarlık bir alanı kapsayan Çilimli OSB'nin 25.07.2014 tarihinde kuruluş ve tescil işlemi tamamlanmıştır. Mahkeme tarafından iptal edilen 113 hektarlık bir alan için temyiz süreci devam etmektedir. Müteşebbis Heyet ve Yönetim Kurulu oluşturulmuş olup, imar çalışmaları devam etmektedir.

GÜMÜŞOVA OSB: Gümüşova ilçe sınırları içerisinde 133,5 hektarlık bir alanda 24.08.2015 tarihinde "Düzce-Gümüşova Islah OSB" kuruluş ve tescil işlemi tamamlanmıştır. Islah süreci 5 yıllık süre dolmadan tamamlanarak 28.06.2016 tarihinde "Düzce Gümüşova OSB" olarak tescil edilmiştir. Bölgede 17 faal firmada 1.245 kişi istihdam edilmektedir.

AKÇAKOCA DEMİR-ÇELİK İHTİSAS OSB: Akçakoca İlçesi Döngelli Köyü mevkiinde yer alan 208 hektarlık alanı kapsayan bir bölgede demir-çelik sanayisine yönelik ihtisas OSB kurulması için 10.06.2013 tarihinde kuruluş dosyası Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına iletilmiştir. Önerilen alanda yer seçimi etüdü yapılmış, etüt sonrası ilgili kurumlardan alınan görüşler doğrultusunda alan 88,5 hektar olarak belirlenmiştir.

DÜZCE KÜÇÜK SANAYİ SİTESİ: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının kredi desteği ile 1984 yılında yapımına başlanan 800 işyeri kapasiteli site, çeşitli tarihlerde yapılan revizyonlarla 700 işyeri olarak tamamlanmış ve 600 işyeri hak sahiplerine teslim edilmiştir. Toplam yapılan harcama tutarı 23.369.134,00 TL'dir. Sanayi Sitesinin yapımı için Bakanlık tarafından 9.539.749,00 TL kredi kullanılmıştır. Bazı eksikliklerin giderilmesine, alt ve üst yapının tamamlanmasına çalışılmaktadır. Faal olan 600 adet işyerinde yaklaşık 3.500 kişilik istihdam sağlanmaktadır. İşyerlerinin tam kapasite ile kullanımı halinde yaklaşık 4.000 ile 5.000 kişi arasında istihdam sağlanması beklenmektedir.

YENİ AKÇAKOCA KÜÇÜK SANAYİ SİTESİ: 1998 yılında 65 işyeri projesiyle yapımına başlanan site 2009 yılında tamamlanmış olup tüm işyerleri hak sahiplerine teslim edilmiştir. Bu işyerlerinden 60 adedi faaliyete geçmiş olup, yaklaşık 170 kişilik istihdam sağlanmıştır. Bakanlık tarafından 2.469.755,00 TL kredi kullanılmıştır.

AKÇAKOCA KÜÇÜK SANAYİ SİTESİ: Akçakoca Küçük Sanayi Sitesi 50 işyeri olarak projelendirilmiş ve tamamı bitirilerek hak sahiplerine teslim edilmiştir. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığından alınan kredi ödenmiş, kooperatif kendisini 2003 yılında feshetmiş, hak sahipleri tapularını almış ve site yönetimini oluşturmuşlardır. Tamamen özel mülkiyet haline gelen sitede yaklaşık 150 kişi istihdam edilmektedir.

(<http://www.duzce.gov.tr/sanayi-ve-ticaret>)

1.5 TARIM

Düzce ilinin 249.200 hektarlık yüzölçümünün 73.935 ha tarım arazisidir. Arazinin 124.390 hektarı orman alanıdır. 2.093 hektarlık mera ve çayır alanı bulunan Düzce arazi varlığının 48.782 hektarı tarım dışı arazidir. Sulanabilir tarım arazisi 30.000 hektar olup, ekonomik sulanabilir tarım arazisi ise 15.000 hektardır. 1.092 ha İl Özel İdaresi ve halk sulaması, 11.000 ha DSİ olmak üzere 12.092 hektar alan sulanmaktadır. Sulanan arazinin ekonomik sulanabilir araziye oranı % 80,6'dır.

İlimiz ve ilçelerinde faal olarak faaliyet gösteren 79 adet Tarımsal Kalkınma Kooperatifi ve 3 adet Su Ürünleri Kooperatifi olmak üzere 82 adet Tarımsal Amaçlı Kooperatif ve 1 adet Ormancılık Kooperatifleri Birliği bulunmakta olup, ayrıca 6 adet Üretici Birliği ve 4 adet Islah Amaçlı Yetiştirici Birliği bulunmaktadır.

Ormanlık saha dışında kalan bölümlerde özellikle fındık, mısır, çeltik ve buğday ekimi yapılmaktadır. Düzce ilinde modern yöntemlerle hayvancılık yapılmaktadır. Başlıca hayvancılık etkinliği sığır besiciliği ve tavukçuluktur. İl genelinde 54.293 adet büyükbaş, 13.944 adet küçükbaş hayvan bulunmaktadır. 336.531 adet yumurta tavuğundan 95.000.000 adet/yıl yumurta üretilmektedir. 7.042.939 adet broiler cinsi tavuk bulunmakta olup 103.000 ton/yıl beyaz et üretilmektedir. 23 adet alabalık çiftliğinden 18'i faal olarak çalışmaktadır. İl genelinde 53.228 adet kovan bulunmaktadır.

İlimizde tüm köylerin mera tespit ve tahdit çalışmaları tamamlanmıştır. 2016 yılında 7 köyde projelere devam edilmiş olup bunlardan 3'ü tamamlanmıştır. 2017 yılından 4 projede çalışmalara devam edilecektir. 2004 yılından bu güne kadar toplam 27 adet köyde çalışma yapılmıştır.

2016 yılında 5403 sayılı "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" kapsamında tarım dışı kullanımla ilgili olarak 62 adet başvuru sonuçlandırılmış, sonuçlanan müracaatlardan 192,51 ha alan için izinlendirme talep edilmiş, 128,67 ha alana izin verilmiş, 39,42 ha alana izin verilmemiştir. 6,30 ha alana irtifak hakkı kullanım izni verilmiş olup, 17,15 ha alan ise kanun kapsamı dışında değerlendirilmiştir. Ayrıca 0,97 ha alana ise tarımsal amaçlı yapı izinlendirilmesi yapılmıştır.

İlimizde 2016 yılında fındık rekolte tahmini için çotanak sayımı yapılarak 58.312 ton üretim tahmini yapılmıştır.

2016 yılında il genelinde 6.787 adet suni tohumlama yapılmıştır.

2015 yılında il genelinde Tarım Bilgi Sistemine göre Mazot ve Kimyevi Gübre Desteklemesinde 26.788 kişi 516.072,37 da alan için toplam 5.779.646,53 TL destekleme almıştır. 2015 yılı ürünü Dane Mısır Fark Ödemesi Desteğinde ise 672 kişi 848.776,89 TL fark ödemesi desteği almıştır. Fındık Alan Bazlı Destek ödemesinde ise 66.385.427,89 TL destek ödemesi yapılmıştır. 2016 yılına ait bitkisel üretim desteklemesi işlemleri devam etmektedir.

2016 yılında İl Özel İdare desteği ile Çeltik Yetiştiriciliğini Geliştirme Projesi yapılmış, bu amaçla il genelinde 84 çiftçiye 41 ton çeltik tohumu dağıtımı yapılmıştır.

2016 yılında İl Özel İdare desteği ile Amerikan Beyaz Kelebeği ile Mücadele Projesi yapılmış, Amerikan Beyaz Kelebeği ile mücadele kapsamında 1. döl karşı risk altında bulunan alanlarda ilaç dağıtımı yapılmıştır. Bu mücadele için ayrılan 50.000,00 TL'nin 29.670,00 TL'si 1. döl karşı yapılan mücadele kapsamında ilaç ve şeker alımı için kullanılmıştır. 2. döl karşı Ağustos ayında ilaç dağıtımı yapılmıştır.

2016 yılında İl Özel İdare desteği ile Yem Bitkilerini Geliştirme Projesi kapsamında İl Özel İdaresi bütçesinden yem bitkileri üretimini teşvik etmek amacı ile 134 çiftçiye 17,4 ton fiğ tohumu dağıtımı yapılmıştır.

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

2015 yılı Yem Bitkileri Desteklemesi kapsamında 574 çiftçiye 14.099 da alanda 964.326,29 TL destekleme ödemesi yapılmıştır. Organik Tarım Desteklemeleri kapsamında 104 çiftçiye 4.013 da alanda 275.826,00 TL destekleme ödemesi yapılmıştır. İyi Tarım Uygulamaları Desteklemeleri kapsamında 9 çiftçiye 365 da alanda 18.228,00 TL destekleme ödemesi yapılmıştır.

Kırsalda genç nüfusun istihdamına katkı sağlamak amacıyla 2016 yılında yürürlüğe konulan Genç Çiftçi Hibe Desteği kapsamında Düzce İli genelinde 926 proje başvurusu yapılmış olup toplamda 185 kişiye 5.500.000,00 TL hibe desteği verilecektir. Proje kapsamında; 71 çiftçi besi danası, 51 çiftçi düve (süt), 18 çiftçi koyunculuk, 41 çiftçi arıcılık, 1 çiftçi kanatlı hayvan yetiştiriciliği, 1 çiftçi meyvecilik, 2 çiftçiye ise sera projesi uygulanmıştır.

KKYDP Ekonomik Yatırımları Destekleme Programı kapsamında; 9. Etapta İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğüne toplam 49 proje başvurusu olmuştur. 11 proje uygulamaya konulmuş olup projelerin toplam tutarı 11.282.174,76 TL, istenen hibe tutarı 5.914.003,57 TL'dir. 2016 yılında 11 proje tamamlanmış olup, toplamda 5.186.741,57 TL hibe ödemesi yapılmıştır.

KKYDP Ekonomik Yatırımları Destekleme Programı kapsamında; 10. Etapta İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğüne 18 proje başvurusu olmuştur. 7 proje uygulamaya konulmuş olup projelerin toplam tutarı 8.324.286,40 TL, istenen hibe tutarı 3.232.268,40 TL'dir. 2016 yılı sonu itibarıyla 5 proje tamamlanmış, toplamda 2.400.681,07 TL hibe ödemesi yapılmıştır.

1 adet Tarımsal Kalkınma Kooperatifinde 30 X 10 Merkezi Süt Sağım Üniteli Damızlık Sığır Yetiştiriciliği Projesi uygulanmaktadır. Proje maliyeti 7.498.095,38 TL'dir. 5.534.000,00 TL kredi tahsis edilmiş olup tamamı kullanılmıştır. Sabit yatırım tamamlanmış üretime geçilmiştir.

2016 yılında gıda satış-toplu tüketim ve üretim yerine toplam 480 gıda kayıt belgesi düzenlenmiştir. İl genelinde bu iş yerlerinde yapılan 4.997 adet denetim sonucu 51 adet işyerine 5996 sayılı Gıda Kanununa aykırı faaliyet göstermeleri nedeniyle 154.595,00 TL idari para cezası uygulanmıştır. İlimizden 1.214 adet sertifika karşılığında 25.678 ton fındık ve fındık ürünleri ihracatı ile 372 adet sertifika karşılığı 8.448 ton diğer ürünlere ait ihracat yapılmış olup toplam 1.586 sertifika karşılığı 34.126 ton ürün ihracatı yapılmıştır.

2016 yılında bitki koruma ürünleri bayilik çalışmaları kapsamında, ilimizde faaliyet gösteren 18'i merkez ilçede olmak üzere toplam 34 adet bitki koruma ürünleri bayisi ve 32 adet zirai mücadele alet-makine bayisinin yıllık kontrolleri yapılmıştır.

Fındık entegre mücadele çalışmaları kapsamında 2016 yılında il genelinde toplam 62 çiftçide 552 dekar alanda entegre mücadele çalışması yürütülmüştür.

Sera entegre mücadele çalışmaları kapsamında 2016 yılında merkez ilçede 22 çiftçi ile 16 da alanda entegre mücadele çalışmaları yürütülmüştür.

2016 yılında mısır entegre mücadelesi 30 üretici ve 1.000 da alanda yürütülmüştür. İl genelinde toplam 26 adet tohum bayii bulunmaktadır. Bu bayilere toplamda 26 adet denetim yapılmış olup, bu denetimler esnasında herhangi bir aksaklığa rastlanmamıştır.

2016 yılında il genelinde toplam 21 adet hastalık, zararlı ve yabancı ot konularında üreticilere çıkış zamanı, popülasyon, mücadele zamanı, kullanılması gereken bitki koruma ürünü ve kullanma dozu konusunda kontrollü entegre mücadele çalışmaları yürütülmüştür.

2016 yılı itibarıyla reçete yazma belgesine sahip kişi sayısı 69'dur. Önceki yıllarda verilen belgeler ile beraber toplam 3.623 kişiye bitki koruma ürünü uygulayıcı belgesi verilmiştir.

İlimizde 5 adedi süs bitkileri ve 4 adedi de meyve fidanı alanında olmak üzere toplam 9 adet sertifikalı fidanlık bulunmakta olup, 2016 yılında alınan beyannamelere göre 542.410 adet meyve ve süs bitkileri fidanı üretimi yapılmıştır.

İlimizde başta fındık üreticileri olmak üzere çilek, domates, biber, patlıcan, brokoli, karnabahar, fasulye, ıspanak, marul, hıyar, karpuz ve lahana üreticilerine 2016 yılında il genelinde 331 adet üretici kayıt defteri dağıtılmıştır.

İl genelinde toplam 74 adet gübre bayi bulunmaktadır. 2016 yılında bu bayilerin programlı denetimi yapılmıştır. Bu denetimler esnasında alınan 15 numunenin 14 adedi müspet, 1 adedi menfi sonuçlanmıştır.

2015 yılı Tarımsal Yayım ve Danışmanlık Hizmetleri Desteklemesi kapsamında 2016 yılında tarımsal danışmanlık hizmeti veren 6 kuruluşa danışmanlık hizmeti verdikleri 320 işletme için 192.000,00 TL destekleme ödemesi yapılmıştır.

2016 yılı Tarımsal Yayım ve Danışmanlık Hizmetleri Desteklemesi kapsamında tarımsal danışmanlık hizmeti veren 7 kuruluşa danışmanlık hizmeti verdikleri 649 işletme için 330.000,00 TL destekleme ödemesi başvurusu alınmış olup işlemler devam etmektedir.

2016 yılında il genelinde Çiftlik Muhasebe Veri Ağı Sistemine dahil olan 45 adet işletme ile sözleşme imzalanmış olup bu işletmeler sisteme kayıt edilmiştir.

<http://www.duzce.gov.tr/tarim>

1.6 TURİZM

18 Kasım 1994 tarihinde açılan, Roma, Bizans ve Osmanlı dönemlerine ait eserlerin sergilendiği Konuralp Müzesi'nde, 3 teşhir salonu, 1 laboratuvar, 2 depo, 1 konferans salonu, idari kısım ve hizmet odası mevcuttur. Müzede 1.831 arkeolojik, 456 etnografik ve 3.837 adet çeşitli devirlere ait sikke olmak üzere toplam 6.124 eser yer alıyor. Arkeoloji ve etnografya salonlarında birbirine bağlı duvar vitrinleri yer alan müzenin arkeoloji salonunda 4 adet sikke vitrini bulunuyor.

1.6.1 ANTİK ŞEHİR: PRUSIAS AD HYPIUM (KONURALP)

Düzce'ye bağlı Konuralp beldesinde yer alan antik şehrin tarihi, milattan önce 3. yüzyıla kadar dayanıyor. Konuralp ilk olarak tarih sahnesine Hypios adı ile çıkıyor. Doğudan batıya uzanan, Küçük Melen ve Tabak Çayları yakınında, ovada son bulan bir tepenin üzerine kurulan kasabanın adı Hypios'dan sonra Kieros olarak anılmaya başlamış.

Kieros'un tarihi de tam olarak aydınlatılamamıştır. Mariandynlere ve Herekleia Devleti'ne karşı harekete geçen Bithynler, kralları 1. Prusias (M.Ö.283 - M.Ö.183)'in eliyle Sangarios'un doğusundaki Kieros'uzaptettiler. Buraya Bithyn kolonisi yerleştirerek kısa zamanda eskisine göre daha bayındır hale getiren 1. Prusias, şehri bir çok abidelerle süsledi ve tahkim ettirdikten sonra adını da değiştirdi. Böylece Kieros M.Ö. 2. yüzyıl sonlarında tarih sahnesinden çekildi. Burası Kralın adına izafeten "Prusias" ismini aldı. Bursa ve Gemlik'deki diğer Prusias şehirlerinden ayırt edilmek için bu yeni kente PrusiasProsHypios, yani "Melen Kenarındaki Prusias" adı verildi. PrusiasProsHypios, M.Ö. 74 yılına kadar Bithynhakimiyetinde yaşadı. Kral, 4. Nikomedes, Philopater zamanında, siyasi çalkantılara maruz kaldı. Büyük Pontus Kralı Mithridates'in diğer Bithynia şehirleri gibi PrusiasProsHypios'u istila ederek Pontus hakimiyetine soktu. Bithynia Kralı Nikomedes ise ölmeden önce krallığını Romalılar'a vasiyet yolu ile bıraktı. M.Ö. 74'den sonra, Roma hakimiyeti başladı. Bu devrede PrusiasProsHypios, Latin kültürünün tesiri altında kaldı. Merkezi Nikomedia olan Bithynia Pontus eyaletinin şehri olarak ve "Prusias ad Hypium" adıyla yaşayışına devam etti. Keşfedilen ve Fransız arkeologlardan Georges Perrot'nun ilim alemine kazandırdığı bir

kitabeden, Prusias ad Hypium'da on iki kabile ve her birinin iki başının olduğu anlaşılmaktadır. Ekonomik hayatın Roma Çağı boyunca canlı olduğu, hemen hemen bütün devlet reislerine ait paralardan ve mimari eserlerden anlaşılmaktadır. Şehrin sembolü olan Tanrıça Tyche heykeli ve bu gün Tabak Çayı yatağında toprakla kapanmaya yüz tutan Roma Köprüsü, 3 kemerli ve 10 metre boyundadır. Prusias ad Hypium'un ilk çağlarına ait surlardan ise belirli bir iz kalmamıştır.

Roma Devri, 395'de sona ermiştir. Özellikle, imparatorluğun her yerinde olduğu gibi Prusias'da da dini akımların mücadelesi görüldü. Zira Hristiyanlık önce gizli, sonra açıkça, eski ve Roma dini inançlarına meydan okuduğu gibi mağlup etmeyi de başarabilmişti. Roma Devri'nin sonlarına doğru, bilinmeyen sebeplerden dolayı İmparator 1. Teodosius (378-395) 384 ve ya 385'de Paphlogonia ve Bithynia Eyaletleri'nden bazı şehirleri alarak, bunlarla oğlu Honorius'un adını verdiği Honorius Eyaletini kurmuştu. Yeni düzenlemede Prusias ad Hypium da bu eyaletin sınırları içinde önemli bir şehir mevkiini koruyabilmişti. 535 yılına doğru Prusias (Konuralp), Claudiopolis'ten sonra bölgede ikinci önemli şehir oldu. Konuralp'de bulunan Hac işaretli mezar mermerleri de bu devre ait arkeolojik kalıntılardandır. 395'de Büyük Theodosius öldü ve Roma İmparatorluğu resmen Doğu ve Batı olmak üzere ikiye bölündü. Bu dönemde Prusias ad Hypium da Doğu Roma İmparatorluğu sınırlarında kaldı. Düzce, Osman Gazi'nin beyliği sırasında Türk hakimiyetine katıldı. Orhan Gazi'nin mahiyetinde Geyve, Alp Suyu, Karacebüş hisarlarını fetheden Konur Alp, Akçakoca ve Abdurrahman Gazi, Bizans devrinde Regio Tarsia adı verilen Akova'ya akınlara başladı. Konuralp, Bolu topraklarına karşı bir sefer düzenlemiş, Düzce'yi ele geçirdikten sonra da, şimdi yeri hala belirlenemeyen Uzunca-Bel'de Bizanslılar'la iki gün vuruşmayarak beklemiş ve arkasından son darbeyi vurmuştur. Osman Gazi, Düzce Pazarı (yani ovayı) ve Bizans Prusias'ını, Konur Alp'in yönetimine verdi. 14. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren bu bölge Konur Alp ili ve kısaca "Konrapa" diye anılmıştır.

1.6.2 ANTİK TİYATRO(40 BASAMAKLAR)

Konuralp'in etnik zenginliğini gösteren en önemli kalıntılarının biri de tiyatrosudur. Halk arasında 40 Basamaklar olarak da bilinen antik tiyatro, M.S. birinci yüzyıla kadar yöreye hakim olan Prusias Krallığı döneminin sanatsal zenginliğini gösteren en canlı eserler arasındadır. Adı her ne kadar 40 Basamaklar olarak anılsa da, tiyatro ilk zamanlarından bu güne, sahnesi yıkılmış, oturma kademeleri ise yarı yarıya yok olmuş bir eser olarak kalmıştır. Tepenin üst kısmına yaslanmış olarak duran tiyatro, yarı daire şeklinde olup, iki ucu kesilmiş, oturma kademeleri yarı daireden daha kısa bir şekil almıştır. Güneye bakan tiyatronun uzunluğu 100 metre, genişliği ise 74 metredir. Beyaz, sağlam ve mahalli güzel kalkerli taşlardan yapılmıştır. Üst kısmındaki oturma kademelerinin yarısı iyi korunabilmiş durumdadır. Aslanpençeleri ile süslenmiş olan oturma kademelerini bölümlere ayıran yedi merdiven bulunuyor. Sahne binası büyük dikdörtgen şeklinde olan tiyatronun, sağda ve solda bir koridora açılan kemerli geçitleri ile orkestranın bulunduğu kesime geçiliyor. Kemerlerden yalnızca en sağdaki, yarı daire şeklinde ve örtülü olanı bugüne kadar ayakta kalmıştır. Sahnenin önündeki üç büyük kemerli kapıdan ise bu gün yalnızca biri sağlam olarak duruyor. Cephede korniş altında büyük harflerle yazılı Yunanca kitabeden ise küçük bir parçası bugüne kadar muhafaza edilebilmiştir. Yaklaşık 2000 yıllık tiyatronun alanı içinde kalan yapıların istimlak edilmesi, Konuralp Belediyesi tarafından çevre düzenlemesi ve aydınlatmasının yapılmasından sonra düzenlenen çeşitli etkinliklerle yeniden canlandırıldı. Antik Tiyatro son yıllarda düzenlenen festival ve konserlere de ev sahipliği yapıyor.

1.6.3 MERMER KÖPRÜ

Konuralp'in batısından geçip, Efteni Gölüne dökülen Tabak Deresi üzerinde; Akçakoca yolu ile Çilimli yol ayrımındaki mermer köprünün bu gün yalnızca 10 metrelik üç kemeri görülebiliyor. Beyaz mermer bloklardan ve hiç harç kullanılmadan yapılmış olması köprünün en büyük özelliği olarak tanımlanıyor. Akçakoca Yolu Konuralp çıkışında bu gün kullanılmakta olan yeni köprünün arkasında kalan tarihi mermer köprünün, 50 yıl kadar önce, halen faaliyette olan yeni köprü yapılıncaya kadar kullanılmış olduğu biliniyor. Ancak ne zaman ve nasıl yarısının yıkıldığı konusunda kesin bir bilgi yok. Yarısı yıkılmış olmasına rağmen bu gün bile taş yapısı bozulmamış olan köprünün de M.S. birinci yüzyıla ait olduğu sanılıyor. Kısa

bir süre öncesine kadar çevresindeki evlerin bahçesinde kaybolan köprünün yoldan ancak bir bölümü fark edilebiliyordu. Akçakoca yolu üzerinde sürdürülen yol genişletme çalışmaları kapsamında dere üzerine yapımına başlanan ikinci köprünün kazıları sırasında tarihi mermer köprü de çevresi açılarak gözler önüne çıkartıldı.

1.6.4 MOZAİKLER

İlk olarak 1959 yılında Konuralp şehir merkezinin güneyinde, Akçakoca yolu kenarında Eski Roma Yolu olduğu tahmin edilen kanal mevkiinde tesadüfen iki büyük ve önemli mozaik bulunmuştur. Daha sonra bu mozaiklerin bulunduğu alanda İstanbul Arkeoloji Müzeleri adına kazı yapılmıştır. Mozaikler o tarihte yeterli ödeneğin olmaması nedeni ile çıkartılamamış ve üzeri yeniden kapatılmış. 1997 yılında Konuralp Turizm Tanıtma Derneği tarafından başlatılan girişimler sonucunda Kültür Bakanlığı'ndan izin alınarak Bolu Müze Müdürlüğü'nün gözetiminde mozaik için yeniden kazı başlatıldı. 1959 yılında bulunan ve üzeri kumla kapatılan mozaikler ortaya çıkarıldı. 40 metrekarelik mozaik zeminde lir çalan Orpeus, çevresinde hayvanlar ve dört köşesinde dört mevsim tasvirli kadın başı figürleri bulunuyor. Diğer mozaikte ise Achilleus ve annesi Thetis'le ilgili ve bir sahne resmedilmiştir. Mozaik zeminin M.S. 1. yüzyılda Roma Devri'nde yaşayan zengin bir Romalı'nın evinin salonuna ait zemin döşemesi olabileceği tahmin ediliyor.

1.6.5 SURLAR

Roma çağına ait olan kale duvarlarından hiç bir kalıntı görülüyor. Ancak, M.S. 253-268 yıllarında İmparator Gallienus zamanına ait sikkede, Prusias-ad-Hypium'un iki kuleli şehir kapısının tasviri görülmekte. Bizans çağı surlarının 200 metrelik bir kısmı ise hala ayakta. Bu surlar, Akçakoca Yolu kenarında, Antik köprünün bulunduğu yerin tam karşısından başlayarak Hamam Sokağı'na kadar devam ediyor. Evlerin bahçelerinde kalan surların bir kısmı bugün kimi yerde evlerin temelini kimi yerde de bahçe duvarlarını oluşturuyor. Yine şehir merkezinin güneyinde; Düzce'den gelen ana caddenin sağında Antik tiyatroya uzanan dar bir yol üzerinde bulunan ve "Atlı Kapı" adı ile anılan bir kapı bulunuyor. Sokağa da adını veren Atlı Kapı'nın ikinci defa kullanılmış olan mahal taştan büyük bir lentosu bulunuyor. Üzerinde at tasviri ve Yunanca bir kitabe bulunan taşın, bir Prusias vatandaşı tarafından annesine mezar kitabesi olarak yapıldığı sanılıyor. Surlar buradan itibaren bir süre daha güneydoğu istikametine doğru devam ediyor ve kare şeklinde bir kule ile son buluyor. Kale duvarları, bir biri üzerine konan kitabeli sunaklar, kaideler, tiyatroya ait oturma kademeleri ve büyük bloklarla yapılmış. Bizans dönemine ait olan surların büyük bir kısmı yarı yarıya toprak altında kalmış. Toprak üstünde bulunanlar ise ya evlere temel taşı olarak ya da bahçe duvarı gibi çeşitli amaçlarla kullanılıyor. Diğer tarafta şehrin yüksek kısmında, akropolde, Osmanlı dönemine ait surlar bulunuyor. Bu surların bulunduğu çevrede yörenin meşhur ağası Topçuoğlu Ailesi'nin konağının bulunduğu belirtiliyor.

6.6.6 SU KEMERLERİ

Şehrin eski su tesisatından kalma 11 tane istinat ayağı, akropol tepesi ile Kemer Kasım Köyü yolu üzerindeki tepeler üzerinde sağlam olarak duruyor. Üzerinden geçen su kanallarını taşıdığı sanılan su tesisatı moloz taş ile yapılmış. Tesisat kimi kaynaklara göre Osmanlılar dönemine, kimi kaynaklara göre ise daha eski dönemlere ait olarak belirtiliyor. Su tesisatının 500 metre kadar doğusunda, Çan Kule denilen yerde kitabeli bir lahit ile mozaik döşeme kalıntıları ve kilise olması muhtemel bir harabe mevcut.

TYCHE HEYKELİ

1931 yılında bulunan ve halen İstanbul Arkeoloji müzesinde sergilenen; 2.60 metre yükseklikteki heykel Bereket Tanrıçası Tyche'yi tasvir etmektedir. M.Ö. 4. yüzyıldaki heykeltıraşlık mekteplerinin tesiri altında, M.S. 2. yüzyılda yapılmış olan bu büyük heykelle birlikte bir de, üzerinden 10 satırlık kitabesi bulunan heykel kaidesi ortaya çıkarılmıştır. Şehrin sembolü olan Tanrıça Tyche'nin sol eli çeşitli meyve ve toprak ürünlerinden meydana gelen bir bereket boynuzu tutmakta. Aynı kolu üstünde ise elinde üzüm salkımı ile bir çocuk bulunmakta ve başında da bir taç bulunmaktadır.

ANTONINUS PIUS BÜSTÜ

1991 yılında, Konuralp'in güneyindeki bir tarlada Roma İmparatoru AntoniusPius'un (M.S. 138-161) büstü bulunmuştur. Büst Konuralp Müzesi'nde sergilenmektedir.

1.6.7 HEYKELLER

Konuralp'den çıkarılıp 1901'de İstanbul müzesine alınan diğer heykeller de Lateran Müzesindeki Sophocles tipi, kumaş katları sade giyimli bir erkek heykeli ile Helenistik bir tipin Roma Çağında (M.S. 2. yüzyıl) yapılmış bir kopyası olan oturan mermer kadın heykelidir. 1949 yılında Konuralp'in Sarafiye mevkiinde bulunan ve M.S. 3. yüzyıla ait Mermer Çocuk heykeli de yine İstanbul Müzesine gönderilen eserler arasında. MiloVenüsü tipinde Venüs heykelciği, mermerden yapılmış ve sandalını çözen Afrodit Heykeli, M.S. ikinci yüzyıla ait çok sayıda küçük plasto başlığı, duvarlar önünde; zırhında çelenk tutan iki zafer ilahesi ile süslü olan bir Roma imparatorunun zırhlı heykelinin parçaları da bölgeden çıkan önemli eserler arasındadır.

LAHİT

Konuralp'in batısındaki Tepecik Nekropolü'nde 1937 yılında bulunmuştur. Eser, Konuralp Müzesi bahçesinde sergilenmektedir. Mermerden yapılan bu eser 1.20 metre yükseklik, 1.22 metre genişlik ve 2.47 metre uzunluğa sahiptir. Lahitin tüm yüzeyinde kabartma boğa başlarıyla birbirlerine bağlanan girlandlar içinde rozet ve insan başları işlenmiştir. Ön yüzde, içinde kitabesi olmayan bir tabulaansata ile altta aslan, kartal, yaban domuzu ve balıkçıl kuşu tasvirleri bulunmaktadır. Lahit M.Ö. 1. yüzyıla tarihlendirilmektedir.

1.6.8 MEZAR STELLERİ VE HEYKEL KAİDELERİ

Genellikle dikdörtgen prizma şeklinde ve alt üst profilli olan bu eserler; üzerinde yer alan kitabeleri ile antik Konuralp hakkında önemli bilgiler vermektedir. Şehirde çok sayıda ele geçen mezar steli ve heykel kaideleri Konuralp Müzesi bahçesinde sergilenmektedir. Konuralp Hamamı: Konuralp Beldesinde bulunan Hamamın dışında her hangi bir kitabe olmaması nedeni ile hangi döneme ait olduğuna dair kesin bir bilgi yoktur. Ancak, şehrin Fatihi Konur Alp tarafından tesis edildiği rivayetler arasındadır. Güney dış duvarı büyük mermer antik bloklarla yapılmış olan bina şehrin en eski Türk yapısıdır. Konuralp Camii: Düzce'ye bağlı Konuralp Beldesinde bulunan Konuralp camii 14. yy'da yapıldığı ve yüz yıl kadar önce Dilaver Ağa isimli bir şahıs tarafından onarılarak bugüne kadar korunabilmiştir. Caminin eski bir kilisenin yerine yapıldığı, altından çıkan kiliseye ait olduğu sanılan mermer taban döşemelerinin kaldırılarak müzede koruma altına alındığı edinilen bilgiler arasındadır.

TATİL ŞEHRİ AKÇAKOCA

Düzce'nin kuzeyinde ve Karadeniz kıyısında yer alan şirin ilçesi Akçakoca, bir tatil ve turizm cennetidir. Karadeniz sahilinde doğal yapısı ile dikkat çeken bu ilçe yaz ayları boyunca özellikle çevre ilçelerde yaşayanların ve birçok turistin uğrak yeridir. Pırıl pırıl denizi ve yalnızca Akçakoca'ya özel ince, kara kumu gerçekten övgüye değerdir. Bu sahil şehrinde çok sayıda kaliteli otel, pansiyon, kamping ve restoranlar turizme hizmet vermektedir. Akçakoca: Ceneviz Kalesi ve Plajı: Akçakoca'nın 2.5 km. batısında, fındık bahçeleri ve ormanın eteğindeki tarihi kalenin doğu ve batısında eşsiz bir kumsalı olan iki koy arasında yer almaktadır. Kalenin surları moloz taşlarla ve kiremit kullanılarak yapılmıştır. Kalenin yarım yuvarlak

Şekil 2 Akçakoca'dan bir görünüş

çıkıntıları ve kara tarafında yüksek bir kulesi vardır. Kale Cenevizliler tarafından inşa edilmiş olup, Cenevizliler, Bizans ve Osmanlılar tarafından kullanılmıştır. Kale avlusu içinde 5,30 metre ölçülerinde bir de sarnıç vardır. Kale içinde Akçakoca Belediyesi'nce işletilen bir piknik alanı ve plaj mevcuttur. Akçakoca ve çevresinin önde gelen dinlenme ve

eğlenme yeri olan Kale, yaz aylarında insanlarla dolup taşmaktadır. Melenagzı Köyü ve Plajı: Akçakoca'nın 13 km batısında bulunan bu Melenagzı Köyü'nde balıkçılık hayli önemlidir. Köy içinden geçerek Karadeniz'e dökülen Melen Çayı, balıkçı teknelerinin barındığı doğal bir liman görünümündedir. Irmak boyunca teknelerle gezi imkanı vardır. Sahil boyunca geniş plajlar, kır kahveleri, gazinolar ve kamping alanları bulunmaktadır. Karaburun Köyü ve Plajı: Akçakoca ilçesine 10 km. uzaklıktadır. Yeşil ile mavinin içiçe geçtiği Karaburun Plajı, doğal kumsalı, şirin ev ve pansiyonları, kır kahveleri, lokanta ve gazinolarıyla yaz aylarının en önde gelen dinlenme ve eğlenme yerlerindendir. Edilli Ağzı Plajı: Ormanla denizin adeta kucaklaştığı bu alanda geniş ve doğal plajlar, özellikle sakin yer arayanlar için ideal bir ortamdır. Çayağzı Kumpınar ve Akkaya Köyü: Karadeniz Ereğli yolu üzerinde, Akçakoca merkezinin 7 km doğusunda başlayan ve sahil boyunca uzanan geniş doğal plajları büyük rağbet gören bu yörede, ormanlar arasında akan derelerde balıkçılık yapılabiliyor. Orman içi piknik ve yürüyüş alanları bulunan bölge kuş avcılığı için de uygundur.

1.6.9 ŞELELELER

Güzeldere Şelalesi : Düzce'nin Gölyaka ilçesinin sınırları içerisinde Düzce'ye 28, Gölyaka'ya ise 16 km mesafedeki Gölyaka Güzeldere Köyü'ndedir ve rakımı 630 metredir. Güzeldere Köyü'nden geçen Bıçkı Deresi üzerinde bulunan Güzeldere Şelalesi 135 m. yüksekliktedir ve estetik yönden yörede ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Güzeldere Şelalesi Orman Bakanlığı Milli Parklar ve Av-Yaban Hayatı Koruma Genel Müdürlüğü tarafından "Orman İçi Dinlenme Yeri" olarak tescil edilmiştir. Elmacık Dağı (1700 m)'na uzanan bu şelale ve çevresi orman yapısı ile de dikkat çekmektedir. Şelalenin bulunduğu alanda, Kayın, Gürgen, Köknar, Porsuk, Sarıçam, Karaçam, Kestane, Ihlamur, Akçaağaç, Dişbudak, Ceviz, Orman Kavağı, Orman Söğüdü, Orman Güllü, Kara Yemiş, Papaz Külâhı ağaçları; Böğürtlen, Üvez, Alıç, Taflan, Kantaron Otu, Kardelen, Arap Sümbülü, Siklamen, Menekşe, Düğün, Eğrelti, Fiğ, Burçak gibi bitkiler de görülmektedir. Yaban hayatı yönünden de bu bölge zengindir. Boz Ayı, Kurt, Tilki, Çakal, Vaşak, Karaca, Geyik, Yaban Domuzu, Sansar, Karatavuk ve Ağaçkakan gibi hayvanlar da bu bölgede görülmektedir.

Samandere Şelalesi (Tabiat Anıtı) : Düzce'nin güneydoğusunda, il merkezine 26 km. mesafede yer alan Samandere Şelalesi, Samandere Köyü sınırları içinde bulunmaktadır. Bulunduğu köye adını veren, tabiat olaylarının meydana getirdiği özellikler ile oluşan Samandere Şelalesi, doğal oluşum özellikleri ile Milli Parklar Kanunu gereğince, Orman Bakanlığınca "Tabiat Anıtı" olarak tescil edilmiştir. Samandere Şelalesi'nin de bulunduğu 500 metrelik dere boyunca, anıt ağaçlar, 3 adet şelale ve 1 de Cadı Kazanı adı verilen derin bölüm bulunmaktadır. Samandere Şelalesinde, büyük ağaçların arasından şiddetle akan sular, beyaz köpükler halinde dökülerek "Cadı Kazanı" içinde, derin kayalıkların arasında adeta kaynamaktadır. Şelalenin arkasındaki kayanın içinde, doğal olarak oluşan mağara ile bir ara kaybolan sular biraz ilerden tekrar ortaya çıkarak akışını sürdürüyor. Biranda insanın içine ürperti ile birlikte ferahlık veren suyun şiddetli akışında şekillenen kayalarla da Samandere Şelalesi, görülmeye değer güzelliklere sahiptir.

Aktaş ve Sarıayla Şelaleleri : Akçakoca ilçesine bağlı Aktaş ve Sarıayla Köyleri sınırları içinde bulunan şelalelerin çevresi, piknik ve yürüyüş yapmak için ideal ortamlar sunmaktadır.

1.6.10 GÖLLER

Efteni Gölü Kuş Cenneti : Efteni Gölü 100 metre yükseklikte, Düzce ile Gölyaka'nın sınırları içinde kalmaktadır. Düzce'nin 14 km. güney batısında, Elmacık Dağı silsilesinin eteğinde Asar, Uğur, Küçük Melen sularının ve yan derelerin oluşturmuş olduğu tatlı su gölüdür. Ana çıkış noktası, Büyük Melen nehrini oluşturur. Efteni Gölü, göçmen kuşların göç yolu üzerinde bulunan önemli ve ender merkezlerden biridir. Göl, 1992 yılından Orman Bakanlığı Milli Parklar Av-Yaban Hayatı Koruma Genel Müdürlüğü tarafından "koruma" statüsüne alınmıştır. Efteni Gölü'nde avlanmak yasaktır. Son zamanlarda kuruma tehlikesi geçiren Efteni Gölü'ne, su kaynakları tekrar verilmektedir. Ancak yine de göl, eski yatağına kavuşamamıştır. Bunun nedeni ise geçmiş yıllarda tarımsal alan açmak için yoğun bir şekilde yapılan

kurutma çalışmalarıdır. Yaklaşık 150 çeşit su kuşu türüne ev sahipliği yapan gölde, Kuğu, Karabatak, Flamingo, Su Tavuğu, Boz Kaz, Yeşilbaş Ördek, Sakar Meke, Sumru, Kız Kuşu, Çulluk, Balık Kartalı, Balıkçıl, Yılan Boyun, Angit ilk göze çarpan kuş türleridir. Göl ve çevresi üzerinde gerek geçici ve gerekse kalıcı kuş varlığıyla gelecek nesillere aktarılması amacıyla 580 hektarlık kısmı Orman bakanlığı'nca "Düzce Efteni Gölü Su kuşları Koruma ve Üretim Sahası" olarak tesis edilmiş ve koruma altına alınmıştır. Efteni Gölü çevresinde Gölün izlenebilmesi için Kuş Seyir Terasları ile ziyaretçilerin bilgi alabileceği bir de tanıtım merkezi bulunuyor. Efteni Gölü kuş türlerinin yanı sıra bünyesinde ender bitki türlerini de barındırmaktadır. Gölün içinde; Nilüfer, Süsen, Düğün Çiçekleri, Kamış, Nane, Su Mercimeği bitkileri kenarlarında ise; Söğüt, Dişbudak, Kızılağaç, Çınar gibi sucul karakterli ağaçlar ilk göze çarpan bitkilerdir. Türkiye'nin 2. Kuş Cenneti olan Efteni Gölü, kuşlar ve bitkiler için doğal bir habitat alanıdır.

Kurugöl (Sülün Yetiştirme Sahası) : Düzce'nin Üçköprü Köyü'ne 3.5 km. uzaklıkta bulunan Kurugöl ve çevresi, Orman Bakanlığınca, Sülün yetiştirme ve yerleştirme alanı olarak belirlenmiştir. Bu amaçla bölgeye sülün salınmıştır. Nesli tükenmekte olan sülünlerin, doğal ortamı içinde çoğalmasını sağlamak için yörede av yasağı uygulanmaktadır. Eskiden yöreye adını veren göl, çevredeki su kaynakları toplanarak yeniden canlandırıldı. Düzce ve Kaynaşlı'yahakim bir yükseklikte bulunan Kurugöl, yeni yetişen Çam, Köknar vb. ağaçlardan oluşan ormanlık saha içinde güzel bir manzaraya sahiptir. Kurugöl, günübirlik gezi ve piknik alanı olarak değerlendiriliyor.

Hasanlar Baraj Gölü : Hasanlar Baraj Gölü, Yığılca ilçesinin ulaşım yolu üzerinde bulunmakta ve sulama ve enerji üretimi amaçlı olarak kullanılmaktadır. Göl çevresi piknik yapmak için ideal bir yapıya sahiptir. Oltu balıkçılığı yapılan göl geçen yıl ilk kez düzenlenen ve geleneksel hale getirilmesi planlanan "Yelken Şenlikleri" ile de adını duyurmuştur.

1.6.11 KAPLICALAR

Derdin Kaplıcası: Düzce'nin 17 km güneyinde, 400 metre rakımlı, etrafı ormanlık alanla çevrili Derdin (Dolay) Kaplıcası çevresine şifa dağıtmaktadır. Kaplıcadaki su, duru, renksiz ve kokusuzdur. 2 lt/s debideki suyun sıcaklığı ise 42 derecedir. Derdin Kaplıcası özellikle mide, bağırsak, safra kesesi, karaciğer, böbrek, şeker ve ayrıca deri hastalıkları için oldukça şifalıdır. Derdin Kaplıcası'nda konaklama amacıyla 15 odalı küçük bir otel de bulunmaktadır.

Efteni Kaplıcası: Efteni Kaplıcası, Düzce-Gölyaka batı yolu üzerinde, Düzce'nin 18 km batısında, Efteni Gölü'nün kenarındadır. Değişik sıcaklıklarda üç havuzu bulunan EfteniKaplıcası'nda konaklama evi ve pansiyonlarda bulunmaktadır. Kaplıcadaki suyun debisi 2lt/s, sıcaklığı ise 42 derecedir. Efteni Kaplıcası romatizmal hastalıklar başta olmak üzere birçok hastalığı tedavi edici niteliktedir.

(<http://www.duzce.bel.tr/detay.asp?id=2154>)

1.7 EĞİTİM

Cumhuriyetimizin ilanından önce eğitim ve öğretimin medreselerde sürdürüldüğü Düzce 'de, ilk defa 1871 yılında 30 öğrenciyle açılan Merkez Rüştîyesi ile modern eğitime geçilmiştir. Cumhuriyetle birlikte, şehirleşme hızının artmasıyla ve nüfusun yoğunlaşmasıyla birlikte eğitim ve öğretim alanında büyük gelişmeler sağlanmıştır. Düzce 'de, 205 İlköğretim Okulu ve 29 Ortaöğretim Okulunda eğitim - öğretim yapılmaktadır. 1.527 öğretmen ilköğretim okullarımızda görev yapmaktadır.

Yine ilimizde 1 Anaokulu, 65 anasınıfında okul öncesi eğitimi verilmekte ve bir okulumuzda ise Ortopedik engellilere eğitim yapılmaktadır.

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

Düzce il Genelinde Anaokulu öğrenci sayısı 94 Okul Öncesi öğrenci sayısı 185 İlköğretim öğrenci sayısı ise 46.635 'dir. Her iki depremde de çok fazla etkilenen eğitim kurumlarının yeniden inşası ve onarımı Milli Eğitim Bakanlığınca ve çeşitli sivil toplum kuruluşlarının desteğiyle sürdürülmektedir.

ORTAÖĞRETİM

Düzce Merkezde 3 Genel Lise, 1 Fen Lisesi, 1 Anadolu Lisesi, 1 İmam Hatip Lisesi, 1 Anadolu İmam Hatip Lisesi, 1 Endüstri Meslek Lisesi, 1 Teknik Lise, 1 Anadolu Teknik Lisesi, 1 Ticaret Meslek Lisesi Anadolu Ticaret Meslek Lisesi, 1 çok programlı Lise ve 2 Süper Lise bulunmaktadır. Düzce 'nin ilçeleri; Akçakoca 'da 1 Genel Lise, 1 Endüstri Meslek Lisesi, 1 Anadolu Lisesi, 1 Kız Meslek Lisesi, 1 Ticaret Meslek Lisesi, 1 Anadolu Otelcilik Turizm Meslek Lisesi, 1 Süper Lise, Cumayeri 'nde 1, Çilimli 'de 1, Gölyaka 'da 1, Gümüşova 'da 1, Kaynaşlı 'da 1 ve Yığılca 'da 1 adet lise bulunmaktadır. Bu okullarda toplam 734 öğretmen ile 11.315 öğrenciye eğitim verilmektedir.

Düzce Endüstri Meslek Lisesi fabrikası olan tek endüstri Meslek Lisesi 'dir.

Endüstri Meslek Lisesinde 9 bölüm bulunmaktadır.

Düzce Merkezdeki Çıraklık Eğitim Merkezi 'nde 547 öğrenci 40 meslek dalında eğitim görmektedir. Akçakoca 'da bulunan Çıraklık Eğitim Merkezi 'nde ise 80 öğrenci 17 meslek dalında eğitim görmektedir.

Düzce İl Genelinde Halk Eğitim Merkezlerinde bulunmaktadır. Bu merkezlerde İngilizce, Almanca, Kumaş Boyama, Anne Çocuk Eğitimi-AÇEP, Bilgisayar, Kırkyama, İnşaatçılık, Elektrikçilik, Okuma-Yazma, Ateşçilik, Kırkpare, Halk Oyunları, Nakış, Giyim, Folklor, Makine Nakış, Enstrüman, El Sanatları, Botik ve Makrome olmak üzere 33 dalda toplam 4344 kursiyere yaygın eğitim verilmektedir.

Düzce İl Merkezinde 1 adet Ortopedik Engelliler Okulu ve 1 adet de Rehberlik Araştırma Merkezi bulunmaktadır.

Düzce İl Genelinde 1.271 'i sınıf öğretmeni ve 1.1387 'si branş öğretmeni olmak üzere toplam 2.658 öğretmen görev yapmaktadır.

ÖZEL OKULLAR

Düzce Merkezde 3 adet Özel İlköğretim Okulu bulunmaktadır. Özel Lise 2 adet bulunmaktadır. Düzce Merkezde 6 adet, Akçakoca 'da 1, Gölyaka 'da 1 ve Gümüşova 'da 1 adet 1 Cumayeri ve Yığılca 'da Özel M.T.S.K bulunmaktadır.

Düzce 'de toplam 6 adet Özel Dersane bulunmaktadır. Düzce Merkezde 3 adet Özel Kurs bulunmaktadır. Düzce İl genelinde toplam izci sayısı 2.400 'dür. 17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 depremlerinde tarihi Düzce Lisesi başta olmak üzere 3 Lise, 4 İlköğretim Okulu ve Düzce Öğretmenevi yıkılmıştır.

Aynı felakette 2 adet lise ve 6 adet İlköğretim Okulu ve Düzce Çıraklık Eğitim Merkezi aynı depremlerde az hasar almıştır.

Depremler de yıkılan okulların bir çoğunun yeniden yapılması için planlanması yapılmış olup, bazılarında da yapımı başlanmış ve tamamlanmıştır. Orta ve az hasar gören okullarda ise onarım yapılmaktadır. Yıkılan okulların bazılarının yeni binaların yapımını bazı özel kuruluşlar üstlenmiştir. Diğer okullar ise Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yaptırılacaktır.

YÜKSEKÖĞRETİM

1976 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne bağlı Düzce Meslek Yüksekokulu ile başlayan üniversiteleşme süreci 1992 yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nin kurulması ile bu Üniversite'ye bağlı olarak; Düzce

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

BSK onarımı tamamlanmış olup çalışmalar devam etmektedir. 2017 yılı içerisinde 7 Km BSK Onarımı yapılması hedeflenmektedir.

Gümüşova Gerede Otoyolunda Bolu Düzce Deprem Kalıcı Konut Alanları Bağlantı Yolları Düzce Otoyol Bağlantı Yolu (km 4+800-8+400) Yapım İş: 2015 yılı içerisinde ihalesi yapılmış olup, 2016 yılında projesi tamamlanarak otoyol kavşağında fore kazık ve güzergâh üzerinde dolgu çalışmaları yapılmış olup çalışmalar devam etmektedir. 2017 yılı içerisinde 4 km BY BSK yapılması hedeflenmektedir.

Düzce-Akçakoca Ayrım-Yığılca Yolu: Toplam uzunluğu 33 km olan bu güzergâhta 2014 yılı sonu itibariyle 19 km'lik kesimi 1A tek yol (TY) sathi kaplama (SK) olarak tamamlanmıştır. 2015 yılı içerisinde mevcut ihale kapsamında 6 km TY SK yapılarak mevcut ihalede yapım çalışmaları tamamlanmıştır. 2017 yılı içerisinde proje revizyonu yapılan 7 km'lik kesimin projesinin onaylanmasından sonra çalışma programına göre ihale hazırlıklarına başlanması planlanmaktadır. Revize proje içerisinde toplam uzunluğu 430 m olan 3 adet viyadük bulunmaktadır.

Bolu Dağı Geçşi (Devlet Yolları Onarımı): Toplam uzunluğu 33 km olan yolun Bolu ili uzunluğu 16 km, Düzce ilindeki uzunluğu 17 km'dir. 2015 yılı sonu itibari ile bu güzergâhta 9 km BSK onarımı gerçekleştirilmiştir.

2016 yılı içerisinde 8 km BY onarımı yapılması hedeflenmiş olup yıl sonu itibariyle 6 km BY BSK onarımı ile 2 km BY aşınması gerçekleştirilmiştir.

2017 yılı içerisinde Bolu ilinde eksik kalan 1 km'lik kesimin onarımının tamamlanması hedeflenmektedir.

Konuralp (Üskübü, Roma) Köprüleri (Tarihi Köprü Onarımı): Tarihi köprünün restorasyon projesi yapılmıştır. Projenin onaylanması için Anıtlar Yüksek Kurulundan onay alınmış olup ihale hazırlıkları devam etmektedir.

Üskübümelen Köprüsü (Akçakoca-Ereğli) Ayr.-Düzce Yolu): Üskübümelen köprüsünün yapım ihalesi 2016 yılı içerisinde yapılmış olup çalışmalara başlanmıştır.

Küçükmelen Köprüsü (Hendek-Düzce Yolunda): Küçükmelen köprüsünün yapım ihalesi 2016 yılı içerisinde yapılmış olup 2017 yılı içerisinde çalışmalara başlanacaktır.

Düzce Çevre Yolu 2. Kısım (Etüt proje): 2016 yılında proje ihalesi yapılmış olup proje çalışmalarına başlanmıştır.

Düzce-Akçakoca –Yığılca (Etüt proje): 11 ile 18 km arasında Genel Müdürlük tarafından proje ihalesi yapılmıştır. 2017 yılı sonunda projenin tamamlanması hedeflenmektedir. Proje tamamlandıktan sonra güzergâh üzerinde 3 km'lik bir kısalma olması öngörülmektedir.

Akçakoca-Melenağzı Yolu (Etüt Proje): 2016 yılında proje çalışmalarına devam edilmiş, 2017 yılında projenin tamamlanmasına müteakip yapım ihalesinin yapılması planlanmıştır.

Köy Yolları;

İlimizde bulunan köylerin toplam yol uzunluğu 2.762,7 kilometredir. Toplam yol uzunluğunun 721,456 km'si asfalt sathi kaplama, 488,577 km'si BSK (Sıcak Asfalt), 1.392,49 km'si stabilize, 160,177 km'si ise kilitli parke taşıdır. Köy yolları ağının en önemli sorunu ormanların açma yapılarak yok edilmesi, yerlerine fındık ağaçları dikilmesi sonucu artış gösteren heyelan ve toprak erozyonu olarak görülmektedir.

İlimiz genelinde toplam köy yollarının uzunluğu ve niteliği aşağıya çıkarılmıştır.

DÜZCE TİCARİ HAYATI VE ÜRETİM DURUMU RAPORU

DÜZCE İLİ KÖY YOLU DURUM TABLOSU

İLÇE ADI	YERLEŞİM YERİ SAYISI	STABİLİZE KM	ASFALT KM	SICAK ASFALT KM	KİLİT PARKE (KM)	KİLİT PARKE (m ²)	TOPLAM KM
MERKEZ	97	443,248	144,675	192,230	20,163	100.800,00	800,316
AKÇAKOCA	43	245,262	159,630	32,456	49,130	245.650,00	486,478
CUMAYERİ	21	120,686	55,267	33,169	13,127	65.650,00	222,249
ÇİLİMLİ	20	54,067	40,921	30,568	12,249	61.250,00	137,805
GÖLYAKA	21	141,821	87,975	45,924	12,876	64.400,00	288,596
GÜMÜŞOVA	18	110,260	44,594	25,349	19,898	99.500,00	200,101
KAYNAŞLI	20	124,367	67,350	64,868	20,542	102.700,00	277,127
YIĞILCA	39	152,779	121,044	64,013	12,192	60.950,00	350,028
TOPLAM	279	1.392,490	721,456	488,577	160,177	800.900,00	2.762,700

(<http://www.duzce.gov.tr/ulasim>)

1.9 TR42DÜZEY 2 BÖLGESİ DÜZCE İLİ İÇİN DOĞU MARMARAKALKINMA AJANSI BÖLGESEL ANALİZİ

1.9.1 Düzce Merkez

Düzce Merkez Doğusunda Zonguldak ve Bolu, güneyinde yine Bolu, batısında ise Sakarya illeri ile komşudur Kuzeyinde Karadeniz vardır ve kıyı uzunluğu 30 km'dir. İl'in en yüksek noktası Kardüz yaylası olup rakımı 1.830 m'dir.

Karadeniz ve Marmara bölgesi arasında geçiş iklimine sahip Düzce'de ilkbahar ve sonbaharda bol yağış görülmekte, kışları yağışlı, yazları ise sıcak geçmektedir. Etrafı dağlarla çevrili olması nedeniyle yılın bazı dönemlerin sisli havalar görülmektedir.

1999'da yaşanan iki büyük deprem sonrasında 12 Aralık 1999'da il olan Düzce, hızlı bir gelişme göstermiştir.

D-100 karayolunun şehir içinden geçmesi, Düzce'deki ve Karadeniz Ereğlisi'ndeki fabrikalara hammadde ve ürün sevkiyatı nedeniyle ağır vasıta yoğunluğu oluşmaktadır.

Ayrıca, İstanbul ve Ankara'nın ortasında bulunması dolayısıyla Düzce, hem stratejik konumundan, ulaşım kolaylıklarından, limanlara ve gümrüklere yakınlığından dolayı yatırımcıların tercih ettiği yerler arasında ön sıralarda bulunmaktadır.

Düzce'de 21.786 hektarlık işlenebilir tarım alanı bulunmaktadır.

Yeşili bol olan ve fındık kenti olan Düzce'de turizm de giderek önem kazan bir sektör olmaktadır. Merkeze bağlı bölgelerde yayla, şelale, yürüyüş parkurları bulunmakta, özellikle hafta sonları çeşitli şehirlerden çok sayıda yerli turist Düzce'nin doğal güzelliklerini görmek için Düzce'ye gelmektedirler.

1.9.2 Akçakoca

Tarihi MÖ 1200 yıllarına dayanan Akçakoca, Düzce'nin Karadenize kıyısı olan, deniz turizmi yapılan tek ilçesidir. Köyleri ile birlikte 40 bin civarlarında olan nüfus, yaz aylarında 80 bin düzeylerine çıkmaktadır. Kaynaklar, Türkiye'de turizmin başladığı yer olarak Akçakoca'yı göstermektedir. Bu açıdan, kısa süreli yaz mevsimi olmasına rağmen, doğa ve denizin bulunduğu bu bölgede, doğa turizmine yönelik yatırımlar önemli fırsatlar barındırmaktadır. Akçakoca, Karadeniz Ereğlisi'ne komşu olması, hammadde sevkiyatının ucuz, kolay olması ve de denize kıyısı olması gibi etmenlerle, demir – çelik, boru mamüllerine ilişkin sanayinin yoğunluklu faaliyet gösterdiği bir ilçedir. Ayrıca, Fındık ve broiler tavuk üreticiliği ilçenin en önemli ekonomik faaliyetlerini oluşturmaktadır. Akçakoca kıyılarına yakın bölgelerde TPAO 4 adet doğalgaz platformu ile günde 550 milyon metreküpe yakın doğalgaz üretilmektedir.

1.9.3 Kaynaşlı

İstanbul'a ulaşımında son dinlenme durağı olarak herkes tarafından bilinen bir ilçedir. İlçe, aynı zamanda nakliyat sektöründe çok 17 tane firma ve 600 yakın kamyonun/tır gibi nakliyat araçlarının bulunduğu bir ilçedir. Sanayi kuruluşlarının yanında, Bolu Dağı tesisleri olarak da ünlenen ünlü yol üstü dinlenme tesislerinin bulunduğu Kaynaşlı, aynı zamanda, doğal güzellikleri ve ormanları ile de cazibe merkezi konumundadır. Fenerbahçe SK'nın Topuk Yaylasında klüp sporcuları ve FB Kongre Üyeleri için yaptığı Kamp ve Dinlenme tesisinin Temmuz 2011'de faaliyete geçmesi ile Kaynaşlı'daki hareketliliğin daha da artacağı beklenmektedir.

1.9.4 Gölyaka

İlçe, Düzce'nin doğal güzelliklerinden olan ve Kuş cenneti olarak da tanınan Efteni gölünü bünyesinde bulundurmakta, ayrıca, Güzeldere Milli Parkı ve Şelalesini de sınırları içerisinde barındırmaktadır. Termik kaplıcası ile ünlü olan ilçede, çok sayıda çiftlik bulunmakta, halk, genel olarak fındık, bal, slaj ve besicilik ile geçimini sağlamaktadır.

1.9.5 Cumayeri

Düzce'nin genel yapısını da oluşturduğu şekilde, çok kültürlü, farklı kökenlerden insanların huzur içinde yaşadığı bir ilçemizdir. Melen Nehri'nin ilçe sınırları içerisinde geçmesi nedeniyle, rafting sporunun geniş bir coğrafyada yapıldığı tek yer konumundadır. Rafting sezonunda bu sebeple birçok yerli turist bu heyecanlı sporu yapmak için kabilelerle Cumayeri Dokuzdeğirmen köyü mevkesine gelmekte, bu durum da ilçede önemli bir ekonomik hareketlilik oluşturmaktadır. Diğer ilçelerde olduğu gibi fındık en önemli geçim kaynağı olmakla birlikte, mısır ekimi de ilçede yoğun olarak yapılmaktadır.

1.9.6 Yığılca

Şehir merkezine en uzak ve yer şekilleri itibarıyla en dağlık ilçedir. Büyük bir bölümü ormanlarla kaplı olan ilçede, fındık, arıcılık ve hayvancılık en önemli geçim kaynaklarındandır. 7 ilçe sınırları içerisinde sadece 1 tane fabrika bulunmakta olup, o da fındık kırma fabrikasıdır. Ancak, son yıllarda, Düzce Üniversitesinin büyük desteği ile açılan DAGEM – Düzce Arıcılık Geliştirme ve Araştırma Merkezi- çok özel bir tür olan Yığılca Arısına yönelik araştırmalar yapmakta ve bu çerçevede arıcılığın yöre daha bilimsel ve daha verimli şekilde yapılmasına katkı sağlamaktadır. Bölge halkı DAGEM ile oldukça yakın bir ilişki içindedir ve arıcılığın bilimsel temelli yapılmasına ve bal kalitesinin artırılmasına önem vermektedir.

1.9.7 Çilimli

Şehir merkezine en yakın ilçelerden olup, ilçede fındık, mısır temel ekonomik faaliyettir. Ayrıca, ilçe sınırları içerisinde bulunan fındık kırma, orman ürünleri fabrikaları ilçe nüfusunun istihdamında önemli bir işlev görmektedir.

1.9.8 Gümüşova

Düzce'nin en küçük ilçesi konumundadır. Ancak, D-100 karayoluna ve TEM'e komşu olmasından dolayı çok sayıda sanayi tesisi ilçede faaliyet göstermektedir. Fındık, yerli halkın en önemli geçim kaynağıdır. Sanayi Bakanlığı tarafından da onaylanan III. OSB'nin Gümüşova ilçesinde kurulabilecek olması, bölge için büyük bir avantaj olarak görülmektedir.

1.10 DÜZCE'DE EKONOMİK GÖRÜNÜM

Düzce, 7 ilçesi ve şehir merkezi ile birlikte 350 bin kişinin yaşadığı, gelişen, geliştikçe talepleri artan bir ilimiz durumundadır. Gerek şehir sakinleri, gerekse il dışından yatırımcı ve girişimciler fırsatlar barındıran farklı işkollarına yönelmektedirler. Böylece, özellikle Düzce'deki hizmet sektöründe görülen sığ yapının giderek gelişeceği ve il dışına giden harcamaların Düzce içerisinde kalacağı tahmin edilmektedir. Bu çerçevede, Düzce, sanayi yatırımları ile birlikte, hizmet sektöründe, özellikle Düzce'nin turizm destinasyonu olmasına yönelik çalışmaların hız kazandığı son dönemde, turizm alt yapısının oluşturulması ve var olanların da yenilenmesine yönelik hızlı bir atılım içerisine gireceği öngörülmektedir. Doğa turizmine yönelik yatırımlar (rafting sahalarında bungalow tipi evler, yayla evleri, safari turları, doğa yürüyüş parkurları sonunda köy kahvaltısı seçenekleri, gece şölenleri) bölgenin İstanbul ve Ankara arasında bulunmasının stratejik faydalarını önümüzdeki dönemde daha yoğun şekilde kullanacağını göstermektedir.

Sanayi yatırımlarında ise, I. Ve II. OSB'nin aktif ve tam dolu olması yanında, iş dünyasının Gümüşova ilçesi sınırlarında III.OSB kurulmasına yönelik talepleri bulunmakta, istihdam oluşturan sözkonusu yatırımları Düzce yönetici kesimi de bütün gücüyle desteklemektedirler.

Bu çerçevede, I. Bölge'de yer alan Düzce'de, yukarıda belirtilen alanlara yatırım yapılması hem Düzce için hem de ülkemizin uluslararası pazarlarda rekabet edebilirliği için büyük önem taşımaktadır.

1.11 DÜZCE'DE SANAYİYE BAKIŞ

Düzce ilinde tekstil ve tekstil ürünleri imalatı, ağaç ürünleri imalatı ve makine ve teçhizat imalatı sanayi sektörleri ön plana çıkmaktadır. Bölge tekstil sanayi bilançosunun %37'sinin üretildiği Düzce, bölgede tekstil sanayinde ilk sırada yer almaktadır. Tekstil sanayi, Düzce ilinde en gelişmiş sanayi sektörü olarak ildeki sanayi işletmelerinin %20'sini, toplam sanayi işgücünün %25'ini ve il sanayi sektörü bilançosunun %23'ünü kapsamaktadır. İlin bölge sanayisi içerisinde yüksek paya sahip olduğu bir diğer sektör ağaç ürünleri imalatı sektörüdür. Bölgedeki ağaç ürünleri imalatı sektörü bilançosunun %18'i Düzce ilinde üretilmekte, bölgede bu sektörde faaliyet gösteren işletmelerin ise %17'si Düzce ilinde bulunmaktadır. Ağaç 13 ürünleri imalatı sektörü, Düzce ili sanayi sektörü toplam bilançosu içerisinde %13'lük bir paya sahip olmakla beraber, bu sektörde faaliyet gösteren işletmelerin ildeki toplam işletmeler içerisindeki payı %10'dur. Ancak ilde bu sektörde sağlanan istihdamın il sanayi istihdamına oranı %8 ile altıncı sırada yer almaktadır.

İldeki toplam bilançonun %15'inin üretildiği makine ve teçhizat imalatı sektörü Düzce ilinde en yüksek bilanço rakamına sahip ikinci sanayi sektörüdür. İl sanayi işletmelerinin %9'unun faaliyet gösterdiği ve il sanayi sektöründeki kayıtlı istihdamın %7'sinin gerçekleştiği sektörde orta ve büyük ölçekli işletmeler yer almaktadır. Diğer yandan, sektörde sağlanan kayıtlı istihdamda; makine ve teçhizat imalatı sektörü Düzce ilinde bilanço ve işletme sayıları içerisinde aldığı pay kadar yüksek oranlara sahip değildir.

Kimyasal madde ve ürünler ile suni elyaf imalatı sektörü ise bilanço rakamında ilde dördüncü sırada bulunmaktadır.

Düzce ilinde tüm sektörlerdeki işletmeler içinde işletme sayısında %20'lik oranla, istihdam oranında %25'lik oranla ve bilançonun bölgedeki tüm bilanço toplamına olan %23'lük oranıyla tekstil ve tekstil ürünleri imalatı sektörü önder sektördür. İl ekonomisi içerisinde oldukça yüksek paya sahip olan bu sektör son dönemde yaşana kriz sonrasında durgun bir haldedir ve teşvik sisteminden faydalanmayı beklemektedirler.

1.12 DÜZCE'DE EKONOMİK ALANDAKİ OLUMLU-OLUMSUZ DURUMLAR

Düzce, orman endüstrisinde geleneksel üstünlüğünü modern teknoloji ile birleştirmesini başarmıştır. Yeniliklere oldukça açık bu sektörde, gerek ahşap kaplama, sunta, lambri üretimi, gerekse ofis ve ev mobilyaları üretiminde markalaşmaya dönük hızlı atılımlar devam etmektedir.

Tekstil sektöründe ise Düzce'deki göreceli ucuz işgücü, teşvik kapsamında çeşitli avantajlarla birleştiğinde, Düzce'de ciddi bir tekstil bilinci oluşturmuştur. Ayrıca, ilde %100 ihracat yapacak başarıya sahip birçok tekstil firmasının bulunması, kaliteli ürünlerin başta Avrupa ve ABD olmak üzere, dünyanın neredeyse bütün bölgelerine ürün satışını beraberinde getirmiştir.

Ayrıca, kimya sektöründe ilaç, maya, kauçuk, lastik alt sektörleri Düzce'de hem iç pazarda, hem ihracat ürünü olarak Düzce'nin ürün yelpazesinde önemli bir yer tutmaktadır.

Tarımsal üretim alanında, Düzce'nin potansiyeli tam anlamıyla kullanabildiği söylenemez. Bu çerçevede, fındık haricinde marka değeri olabilecek, dış pazarlara da pazarlanma şansı olan kozmetik, ilaç sektörlerinin de hammaddeleri olabilecek ürünlerin yetiştirilmesi ve bunların ticarileştirilmesine yönelik Düzce önemli fırsatlar barındırmaktadır. Kurt üzümü, OnonisSpinoza, Gojiberry, yüksük otu, kayışkıran gibi bitkilerin üretilmesi ve pazarlanabilir hale getirilmesi için Düzce hem iklim hem coğrafi özellikler olarak oldukça uygun bir yerdir.

Olumlu bakış açılarının yanında, üretici firmalar, Düzce'de yetişmiş vasıflı kalifiye işçi-çalışan sıkıntısı çekmektedirler. Düzceli asgari ücret çalışanlarının iş-devir hızı diğer iller ile karşılaştırıldığında biraz daha yüksektir.